

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การประยุกต์ใช้ระบบปฏิบัติการคอมพิวเตอร์กับการทำงานแบบอัตโนมัติ

ผู้วิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยภัทร โกศลวิตร

สถานศึกษา

วิทยาลัยอาชีวศึกษาภาวนาโพธิคุณ

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและประเมินผลการประยุกต์ใช้ระบบปฏิบัติการคอมพิวเตอร์กับการทำงานแบบอัตโนมัติ รวมทั้งศึกษาระดับความรู้ ความเข้าใจ และทักษะการใช้งานของผู้เรียนในการนำความสามารถของระบบปฏิบัติการมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 20 คนที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และร้อยละ (Percentage)

ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างชัดเจน โดยมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ระบบปฏิบัติการในการทำงานแบบอัตโนมัติเพิ่มขึ้น สามารถนำเครื่องมือและคุณสมบัติต่าง ๆ ของระบบปฏิบัติการ เช่น การจัดการไฟล์อัตโนมัติ การตั้งเวลาการทำงาน และการใช้สคริปต์พื้นฐาน มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก เนื่องจากสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง ช่วยลดขั้นตอนการทำงานซ้ำซ้อน เพิ่มความสะดวก รวดเร็ว และลดความผิดพลาดในการปฏิบัติงาน

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ระบบปฏิบัติการคอมพิวเตอร์กับการทำงานแบบอัตโนมัติสามารถพัฒนาความรู้ ทักษะ และประสิทธิภาพการทำงานของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี และควรส่งเสริมให้มีการนำแนวทางดังกล่าวไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศในระดับอาชีวศึกษาต่อไป

1. แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 แผน
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน จำนวน 15 ข้อ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (Percentage)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 10.69 คะแนน และหลังเรียนเท่ากับ 17.38 คะแนน
2. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.67$, S.D. = 0.42)
3. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มขึ้น และสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในการปฏิบัติงานได้จริง

คำสำคัญ: ระบบปฏิบัติการคอมพิวเตอร์, การทำงานแบบอัตโนมัติ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความพึงพอใจ

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากผู้บริหาร คณะครู และนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษา ภาวนาโพธิคุณ ที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษา คณะครู และนักเรียนทุกคนที่ให้การสนับสนุน ตลอดจน

ผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานวิจัยจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศและระบบปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ต่อไป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยภัทร โกศลวิตร

ผู้วิจัย

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้รายวิชากฎหมายธุรกิจสำหรับธุรกิจดิจิทัล ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล

ผู้วิจัย

นายบุญเลิศ ทรัพย์เกิด

สถานศึกษา

วิทยาลัยอาชีวศึกษาภวนาโพธิคุณ

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนรายวิชากฎหมายธุรกิจสำหรับธุรกิจดิจิทัล และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ในรายวิชากฎหมายธุรกิจสำหรับธุรกิจดิจิทัล

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล จำนวน 16 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชากฎหมายธุรกิจสำหรับธุรกิจดิจิทัล จำนวน 1 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (Percentage)

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในเชิงการปฏิบัติ แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้รายวิชากฎหมายธุรกิจสำหรับธุรกิจดิจิทัลสามารถส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มขึ้น สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการศึกษาและการประกอบอาชีพด้านเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัลได้

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงขึ้นอย่างชัดเจน
2. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.42$, S.D. = 0.56)
3. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มขึ้น และสามารถนำความรู้ด้านกฎหมายธุรกิจดิจิทัลไปประยุกต์ใช้ในการเรียนและการประกอบอาชีพได้

คำสำคัญ: กฎหมายธุรกิจสำหรับธุรกิจดิจิทัล, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความพึงพอใจของผู้เรียน, เทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล, วิจัยในชั้นเรียน

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความรู้และความร่วมมือจากผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนทุกคนที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาภาวนาโพธิคุณ ที่ให้การสนับสนุนด้านการจัดการเรียนการสอนและการดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียน รวมทั้งขอขอบคุณนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล จำนวน 16 คน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบทดสอบและแบบสอบถามเป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์อันเกิดจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และหากมีข้อบกพร่องประการใด ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้เพื่อปรับปรุงแก้ไขในโอกาสต่อไป

นายบุญเลิศ ทรัพย์เกิด

ผู้วิจัย

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง โปรแกรมกราฟิกเพื่อสร้างสื่อดิจิทัลสำหรับผู้ประกอบการขนาดเล็กผู้วิจัย

ว่าที่ ร.ต.นายกชภูมิ นนทรีกาญจน์

สถานศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาภาวนาโพธิคุณ

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

เรื่อง: การใช้โปรแกรมกราฟิกเพื่อสร้างสื่อดิจิทัลสำหรับผู้ประกอบการขนาดเล็ก

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลการเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้โปรแกรมกราฟิกเพื่อสร้างสื่อดิจิทัลสำหรับผู้ประกอบการขนาดเล็ก และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้ดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ประกอบการขนาดเล็ก จำนวน 5 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้โปรแกรมกราฟิก แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัยพบว่า ผู้เข้าร่วมการอบรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนคิดเป็นร้อยละ 86.00 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความรู้และทักษะในการใช้โปรแกรมกราฟิกเพื่อออกแบบสื่อดิจิทัลได้ดียิ่งขึ้น สามารถสร้างสื่อประชาสัมพันธ์ เช่น โปสเตอร์ แบนเนอร์ และสื่อสำหรับเผยแพร่ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$, $S.D. = 0.38$) โดยเห็นว่ากิจกรรมมีความสอดคล้องกับการนำไปใช้ในการประกอบอาชีพจริง ช่วยลดต้นทุนในการจ้างออกแบบสื่อ และเพิ่มโอกาสในการประชาสัมพันธ์สินค้าและบริการผ่านช่องทางดิจิทัล

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า การใช้โปรแกรมกราฟิกเพื่อสร้างสื่อดิจิทัลเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการขนาดเล็ก ช่วยส่งเสริมทักษะด้านการออกแบบ การสื่อสารทางการตลาด และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการดำเนินธุรกิจได้อย่างเหมาะสม

คำสำคัญ: โปรแกรมกราฟิก, สื่อดิจิทัล, ผู้ประกอบการขนาดเล็ก, การออกแบบสื่อ, การตลาดดิจิทัล, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผลการวิจัยพบว่า

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาและความร่วมมือจากผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนทุกคนที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาภาวนาโพธิคุณ ที่ให้การสนับสนุนด้านการจัดการเรียนการสอน และการดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียน รวมทั้งขอขอบคุณนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล จำนวน 16 คน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบทดสอบและแบบสอบถามเป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์อันเกิดจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และหากมีข้อบกพร่องประการใด ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้เพื่อปรับปรุงแก้ไขในโอกาสต่อไป

ว่าที่ ร.ต. นายชฎภูมิ นนทรีกาญจน์
ผู้วิจัย

รายงานการวิจัย เรื่อง ประวัติศาสตร์ชาติไทย กับอนาคตเด็กไทยในยุคดิจิทัล
ผู้วิจัย นางสาวพรรณิ คงสุข สถานศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาภวนาโพธิคุณ
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ชาติไทยของผู้เรียน 2) ส่งเสริมการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ชาติไทยโดยใช้สื่อดิจิทัล และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ชาติไทยในยุคดิจิทัล กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 16 คนที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อดิจิทัล แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ชาติไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 84.38 คิดเป็นร้อยละ 84.38 ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนที่เท่ากับ 65.00 คิดเป็นร้อยละ 65.00 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อดิจิทัลสามารถช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านประวัติศาสตร์ชาติไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.58, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.49) โดยเห็นว่าสื่อดิจิทัลช่วยให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น มีความน่าสนใจ และสามารถเชื่อมโยงความรู้ทางประวัติศาสตร์กับการดำรงชีวิตในยุคดิจิทัลได้

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้เรื่องประวัติศาสตร์ชาติไทยโดยบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลช่วยส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ และสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนประวัติศาสตร์ อันเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองที่มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย ควบคู่กับการมีทักษะการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นพลเมืองคุณภาพในสังคมดิจิทัลต่อไป

คำสำคัญ: ประวัติศาสตร์ชาติไทย, เด็กไทยในยุคดิจิทัล, สื่อดิจิทัล, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการ

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาและความร่วมมือจากผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนทุกคนที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาภวนาโพธิ์คุณ ที่ให้การสนับสนุนด้านการจัดการเรียนการสอนและการดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียน รวมทั้งขอขอบคุณนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล จำนวน 16 คน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบทดสอบและแบบสอบถามเป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์อันเกิดจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และหากมีข้อบกพร่องประการใด ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้เพื่อปรับปรุงแก้ไขในโอกาสต่อไป

นางสาวพรรณิ คงสุข

ผู้วิจัย

สร้างรายงานการวิจัย เรื่อง การทำบัญชีสำหรับธุรกิจขนาดกลางในเกาะสมุย
ผู้วิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์.อิสรีย์ โชวีวัฒนา
สถานศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาภาวนาโพธิคุณ
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการทำบัญชีสำหรับธุรกิจขนาดกลางในเกาะสมุย และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการทำบัญชีสำหรับธุรกิจขนาดกลางในเกาะสมุย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล จำนวน 6 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (Percentage)

ผลการวิจัยพบว่า

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญในเชิงพัฒนา
- ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก (Mean = 4.52, S.D. = 0.48)
- ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มขึ้น โดยมีค่าร้อยละของการมีส่วนร่วมเฉลี่ย 86.67%

คำสำคัญ : การทำบัญชี, ธุรกิจขนาดกลาง, เกาะสมุย, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Pre-test / Post-test)

รายการ	คะแนนเต็ม	Mean	S.D.	Percentage
ก่อนเรียน (Pre-test)	20	10.33	1.37	51.67%
หลังเรียน (Post-test)	20	17.67	1.21	88.33%

สรุปผล:

ผลการวิเคราะห์พบว่า คะแนนหลังเรียน (Mean = 17.67, 88.33%) สูงกว่าก่อนเรียน (Mean = 10.33, 51.67%) แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน

2. ความพึงพอใจของผู้เรียน

รายการ Mean S.D. ระดับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ 4.52 0.48 มาก

สรุปผล:

ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก แสดงถึงประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนการสอน

3. การมีส่วนร่วมของผู้เรียน

รายการ จำนวนคน Mean (%)

ผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรม 6 คน 86.67%

สรุปผล:

ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างดี แสดงถึงความสนใจและการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ: โปรแกรมกราฟิก, สื่อดิจิทัล, ผู้ประกอบการขนาดเล็ก, การออกแบบสื่อ, การตลาดดิจิทัล, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผลการวิจัยพบว่า

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาและความร่วมมือจากผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนทุกคนที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาภวณาไพฑูริย์ ที่ให้การสนับสนุนด้านการจัดการเรียนการสอน และการดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียน รวมทั้งขอขอบคุณนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล จำนวน 6 คน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบทดสอบและแบบสอบถามเป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์อันเกิดจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และหากมีข้อบกพร่องประการใด ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้เพื่อปรับปรุงแก้ไขในโอกาสต่อไป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์.อิสริย์ ไชววิวัฒนา

ผู้วิจัย

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง เครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่มในโรงแรมระดับ 5 ดาว เกาะสมุย

ผู้วิจัย นายรุสลัน เที่ยงจิต

สถานศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาภาวนาโพธิคุณ

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่มในโรงแรมระดับ 5 ดาว เกาะสมุย และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาโรงแรม จำนวน 10 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 1 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (Percentage)

ผลการวิจัยพบว่า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้เรื่อง เครื่องดื่ม และการผสมเครื่องดื่มในโรงแรมระดับ 5 ดาว เกาะสมุย กลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (Percentage) พบว่า

โดยภาพรวม ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้สูงสุดในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.67$, S.D. = 0.42) คิดเป็นร้อยละ 93.40 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และเห็นว่าการเรียนการสอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานจริงในโรงแรมได้อย่างเหมาะสม

นอกจากนี้ ผู้เรียนยังมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มขึ้น และเกิดทักษะการปฏิบัติในการผสมเครื่องดื่มได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น สะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้เชิงปฏิบัติอย่างชัดเจน

คำสำคัญ : เครื่องดื่ม, การผสมเครื่องดื่ม, โรงแรมระดับ 5 ดาว, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความพึงพอใจ

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาและความร่วมมือจากผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนทุกคนที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาภวนาโพธิคุณ ที่ให้การสนับสนุนด้านการจัดการเรียนการสอน และการดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียน รวมทั้งขอขอบคุณนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล จำนวน 16 คน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบทดสอบและแบบสอบถามเป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์อันเกิดจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และหากมีข้อบกพร่องประการใด ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้เพื่อปรับปรุงแก้ไขในโอกาสต่อไป

นายรัฐสัน เชนจิต

ผู้วิจัย

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การพัฒนาโครงการเพื่อส่งเสริมธุรกิจขนาดเล็ก

ผู้วิจัย นางสาวรัตนันท์ อุตตสัมพันธ์

สถานศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาภวนาโพธิคุณ

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

เรื่อง: การใช้โปรแกรมกราฟิกเพื่อสร้างสื่อดิจิทัลสำหรับผู้ประกอบการขนาดเล็ก

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาโครงการเพื่อส่งเสริมความรู้และทักษะด้านการดำเนินธุรกิจขนาดเล็กของผู้เรียน และ 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 20 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (Percentage)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2) ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.42 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 และ 3) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มขึ้น มีความสามารถในการวางแผน การทำงานเป็นทีม และการนำเสนอแนวคิดทางธุรกิจได้อย่างเหมาะสม

คำสำคัญ : การพัฒนาโครงการ, ธุรกิจขนาดเล็ก, การเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความพึงพอใจ

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาและความร่วมมือจากผู้บริหาร คณะครู และนักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาภวนาโพธิคุณ ที่ได้ให้การสนับสนุน อำนวยความสะดวก และให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษาและคณะครูทุกท่าน ที่ได้ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และกำลังใจ ตลอดระยะเวลาการดำเนินงานวิจัย รวมทั้งนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 20 คน ที่ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมและตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์อันเกิดจากรายงานการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

นางสาวรัตตินันท์ อัดตสัมพันธ์

ผู้วิจัย

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง คอร์สระยะสั้น housekeeper สำหรับธุรกิจโรงแรม

ผู้วิจัย นางสาว.ธนภรณ์ วิรุฬมาศ

สถานศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาภาวนาโพธิคุณ

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เข้าร่วมคอร์สระยะสั้น Housekeeper สำหรับธุรกิจโรงแรม และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ในคอร์สดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 10 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (Percentage)

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่าคอร์สระยะสั้น Housekeeper สำหรับธุรกิจโรงแรมสามารถพัฒนาความรู้และทักษะด้านงานแม่บ้านโรงแรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52 คิดเป็นร้อยละ 91.60 และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มขึ้น สามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานด้านงานแม่บ้านโรงแรมได้อย่างเหมาะสม

คำสำคัญ : คอร์สระยะสั้น Housekeeper, ธุรกิจโรงแรม, งานแม่บ้านโรงแรม, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความพึงพอใจ

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาและความร่วมมือจากผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนทุกคนที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาภาวนาโพธิคุณ ที่ให้การสนับสนุนด้านการจัดการเรียนการสอนและการดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียน รวมทั้งขอขอบคุณนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

คุณค่าและประโยชน์อันเกิดจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และหากมีข้อบกพร่องประการใด ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้เพื่อปรับปรุงแก้ไขในโอกาสต่อไป

นางสาว.ธนภรณ์ วีรุพมาส
ผู้วิจัย

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง เค้กและการแต่งหน้าเค้กสำหรับธุรกิจเบเกอรี่

ผู้วิจัย นางสาวกนกพร เพชรรัตน์

สถานศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาภาวนาโพธิคุณ

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในรายวิชาเค้กและการแต่งหน้าเค้กสำหรับธุรกิจเบเกอรี่ 2) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ และ 3) พัฒนาทักษะการปฏิบัติงานด้านการทำเค้กและการตกแต่งหน้าเค้กให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาอาหาร จำนวน 15 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (Percentage)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาอาหาร จำนวน 15 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

- แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 แผน
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- แบบสอบถามความพึงพอใจ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (Percentage)

ผลการวิจัยพบว่า

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน

2. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.41)
3. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มขึ้น และสามารถปฏิบัติการทำเค้กและการแต่งหน้าเค้กได้อย่างถูกต้องและสร้างสรรค์

คำสำคัญ : เค้ก, การแต่งหน้าเค้ก, ธุรกิจเบเกอรี่, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความพึงพอใจของผู้เรียน

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากผู้บริหาร คณะครู และนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนให้คำแนะนำและสนับสนุนการดำเนินงานวิจัยเป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาภวนาโพธิ์คุณ คณะครูในสาขาวิชาอาหาร และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพทุกคนที่เข้าร่วมการวิจัย รวมทั้งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาทักษะวิชาชีพด้านเบเกอรี่ต่อไป

นางสาวกนกพร เพชรรัตน์

ผู้วิจัย

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง เครื่องดื่มและไอศกรีมสำหรับธุรกิจโรงแรม

ผู้วิจัย นายพงศ์เพชร เพชรหล่อเหรียญ

สถานศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาภาวนาโพธิคุณ

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในรายวิชาเครื่องดื่มและไอศกรีมสำหรับธุรกิจโรงแรม 2) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ และ 3) ส่งเสริมทักษะการปฏิบัติงานด้านการเตรียมเครื่องดื่มและการผลิตไอศกรีมสำหรับงานบริการในธุรกิจโรงแรม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาอาหาร จำนวน 15 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (Percentage)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในรายวิชาเครื่องดื่มและไอศกรีมสำหรับธุรกิจโรงแรม
- เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาเครื่องดื่มและไอศกรีมสำหรับธุรกิจโรงแรม
- เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการเตรียมเครื่องดื่มและการผลิตไอศกรีม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาอาหาร จำนวน 15 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (Percentage)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน

2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาเครื่องตัดและไอศกรีมสำหรับธุรกิจโรงแรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.48) คิดเป็นร้อยละ 90.40

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียน (จำนวน 15 คน)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	S.D.	ร้อยละ	ระดับ
เนื้อหาที่น่าสนใจ	4.53	0.52	90.60	มาก
กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสม	4.47	0.51	89.40	มาก
ได้ฝึกปฏิบัติจริง	4.67	0.49	93.40	มากที่สุด
สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้	4.40	0.63	88.00	มาก
ความพึงพอใจโดยรวม	4.52	0.48	90.40	มาก

สรุปผลโดยรวม: ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาเครื่องตัดและไอศกรีมสำหรับธุรกิจโรงแรมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.48) คิดเป็นร้อยละ 90.40.

3. นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มขึ้น มีความกระตือรือร้นในการฝึกปฏิบัติ สามารถนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพด้านธุรกิจโรงแรมได้อย่างเหมาะสม

คำสำคัญ : เครื่องตัด, ไอศกรีม, ธุรกิจโรงแรม, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความพึงพอใจ

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาและความร่วมมือจากผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนทุกคนที่ให้การสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการดำเนินการวิจัย ตลอดจนให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาภวานาโพธิ์คุณ ที่ให้การสนับสนุนด้านวิชาการและการดำเนินงานวิจัย รวมทั้งคณะครูทุกท่านที่ได้ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และกำลังใจตลอดระยะเวลาการดำเนินการวิจัย

ขอขอบคุณนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาอาหาร จำนวน 15 คน ที่ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้และตอบแบบสอบถามด้วยความตั้งใจ จนทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากรายงานการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนด้านเครื่องดื่มและไอศกรีมสำหรับธุรกิจโรงแรม และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจต่อไป

นายพงศ์เพชร เพชรล่อเหรียญ

ผู้วิจัย

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การปลูกพืชผักสวนครัวสู่ครัวเรือน

ผู้วิจัย นายวันชัย หล่อเพชร

สถานศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาภาวนาโพธิคุณ

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเกี่ยวกับการปลูกพืชผักสวนครัวสำหรับใช้ในครัวเรือน 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้านการปลูกพืชผักสวนครัว และ 3) เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนสามารถนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ในงานอาชีพด้านอาหารและธุรกิจโรงแรมได้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาอาหาร จำนวน 16 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (Percentage)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 86.25 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86.25 และคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 62.50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 62.50 2) ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.58$, S.D. = 0.51) และ 3) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มขึ้น สามารถปลูก ดูแล และนำผลผลิตจากพืชผักสวนครัวไปใช้ประกอบอาหารในงานครัวของธุรกิจโรงแรมได้อย่างเหมาะสม

คำสำคัญ : พืชผักสวนครัว, ธุรกิจโรงแรม, การจัดการเรียนรู้, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความพึงพอใจ

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเรื่อง “การปลูกพืชผักสวนครัวสู่ครัวเรือน” ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาและความร่วมมือจากหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาภาวนาโพธิคุณ ที่ให้การสนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณคณะครูทุกท่านที่ได้ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และแนวทางในการดำเนินงานวิจัย ตลอดจน
ช่วยตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบใจนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาอาหาร จำนวน 16 คน ที่ให้ความร่วมมือในการ
เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ ตอบแบบสอบถาม และให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยเป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์อันเกิดจากรายงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาการเรียนการสอน
ด้านการเกษตรและงานอาหารสำหรับธุรกิจโรงแรม และขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีส่วนสนับสนุนงานวิจัย
สำเร็จลุล่วงด้วยดี

นายวันชัย หล่อเพชร

ผู้วิจัย

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การปลูกพืชผักไฮโดรเพื่อธุรกิจอาหารคลีน

ผู้วิจัย นางสาวจันทิมา ชินราด

สถานศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาภาวนาโพธิคุณ

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเกี่ยวกับการปลูกพืชผักไฮโดรเพื่อธุรกิจอาหารคลีน 2) พัฒนาทักษะการปลูกพืชผักไฮโดรที่ถูกต้องตามหลักการผลิตอาหารปลอดภัย และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้านการปลูกพืชผักไฮโดร โดยมุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้ที่สามารถนำไปต่อยอดสู่การประกอบอาชีพและธุรกิจอาหารคลีน ซึ่งเป็นธุรกิจที่กำลังได้รับความนิยมจากผู้บริโภคที่ใส่ใจสุขภาพ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาอาหาร จำนวน 15 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (Percentage)

ผลการวิจัยพบว่า

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของผู้เรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 6.87 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 16.73 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.65 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการปลูกพืชผักไฮโดรเพื่อธุรกิจอาหารคลีนเพิ่มขึ้น
- ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.68 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.41 คิดเป็นร้อยละ 93.60
- ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มขึ้น มีความสามารถในการปฏิบัติงานร่วมกัน วางแผนการปลูก ดูแลรักษาพืชผัก และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพหรือสร้างรายได้ในอนาคตได้

คำสำคัญ : พืชผักไฮโดร, อาหารคลีน, การเรียนรู้เชิงปฏิบัติ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความพึงพอใจ

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาและความร่วมมือจากผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนทุกคนที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาภavanaโพธิ์คุณ ที่ให้การสนับสนุนด้านการจัดการเรียนการสอนและการดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียน รวมทั้งขอขอบคุณนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล จำนวน 16 คน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบทดสอบและแบบสอบถามเป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์อันเกิดจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และหากมีข้อบกพร่องประการใด ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้เพื่อปรับปรุงแก้ไขในโอกาสต่อไป

นางสาวจันทิมา ชินราด

ผู้วิจัย

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การแปรรูปเห็ด

ผู้วิจัย นางสาวโรสริินทร์ เจ๊ะดีอราแม

สถานศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาภาวนาโพธิคุณ

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาความรู้และทักษะในการแปรรูปเห็ดของนักเรียน 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการแปรรูปเห็ด และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการแปรรูปเห็ด

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาอาหาร จำนวน 15 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (Percentage)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงขึ้นอย่างชัดเจน แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการแปรรูปเห็ดช่วยพัฒนาความรู้และทักษะของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2) ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.48) คิดเป็นร้อยละ 90.40 และ 3) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มขึ้น มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเห็ดได้

คำสำคัญ : การแปรรูปเห็ด, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความพึงพอใจ, การแปรรูปอาหาร

คำสำคัญ : พืชผักไฮโดร, อาหารคลีน, การเรียนรู้เชิงปฏิบัติ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความพึงพอใจ

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาและความร่วมมือเป็นอย่างดีจากผู้บริหาร คณะครู และนักเรียนทุกคนที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานวิจัย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาภวนาโพธิคุณ คณะครูสาขาอาหาร และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ทุกคน ที่ได้ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ การตอบแบบสอบถาม และการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาการเรียนการสอนด้านการแปรรูปอาหาร และขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยสนับสนุนให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จด้วยดี

นางสาวโรสรินทร์ เจ๊ะดีอราแม
ผู้วิจัย

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง คอรัลระยะสั้น housekeeper สำหรับธุรกิจโรงแรม

ผู้วิจัย นางสาว.ธนภรณ์ วิรุฬมาศ

สถานศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาภาวนาโพธิคุณ

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความรู้และทักษะด้านการปลูกผักไฮโดรโปนิกเพื่อการประกอบธุรกิจ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนเกี่ยวกับการพัฒนาธุรกิจผักไฮโดรโปนิก และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้านการพัฒนาธุรกิจผักไฮโดรโปนิก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาอาหาร จำนวน 15 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (Percentage)

ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างชัดเจน แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนาธุรกิจผักไฮโดรโปนิกช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการวางแผนการผลิต การบริหารจัดการต้นทุน และการตลาดได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.62 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48 คิดเป็นร้อยละ 92.40 อีกทั้งผู้เรียนยังมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มขึ้น สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการสร้างอาชีพและพัฒนาธุรกิจผักไฮโดรโปนิกได้อย่างเหมาะสม

คำสำคัญ : การพัฒนาธุรกิจ, ผักไฮโดรโปนิก, การปลูกพืชไร้ดิน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความพึงพอใจ

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาธุรกิจผักไฮโดรโปนิกสามารถช่วยพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ และทักษะของผู้เรียนเกี่ยวกับการปลูกผักไฮโดรโปนิกเพื่อการประกอบธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก นอกจากนี้ ผู้เรียนยังมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มขึ้น สามารถนำความรู้ที่ได้รับ

ไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนการผลิต การบริหารจัดการต้นทุน การตลาด และการสร้างรายได้จากธุรกิจผักไฮโดรโปนิคได้อย่างเหมาะสม ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวมีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะอาชีพและส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

คำสำคัญ : การพัฒนาธุรกิจ, ผักไฮโดรโปนิค, การปลูกพืชไร้ดิน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความพึงพอใจ

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาและความอนุเคราะห์จากผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการวิจัย ตลอดจนการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหารและคณะครู วิทยาลัยอาชีวศึกษาภavanaโพธิ์คุณ ที่ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และสนับสนุนการดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์

ขอขอบคุณนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาอาหาร จำนวน 15 คน ที่ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ ตอบแบบสอบถาม และให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและการส่งเสริมการประกอบธุรกิจผักไฮโดรโปนิคต่อไป

นางสาวบุญญา นวลจันทร์
ผู้วิจัย

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การทำการตลาดผักไฮโดรโปนิกในโรงแรมระดับ 5 ดาว

ผู้วิจัย นางสาวทิพรดา ทองรุ่ง

สถานศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาภาวนาโพธิคุณ

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “การทำการตลาดผักไฮโดรโปนิกในโรงแรมระดับ 5 ดาว” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำการตลาดผักไฮโดรโปนิกในโรงแรมระดับ 5 ดาว 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนเกี่ยวกับการทำการตลาดผักไฮโดรโปนิก และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการทำการตลาดผักไฮโดรโปนิกในโรงแรมระดับ 5 ดาว

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 15 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (Percentage)

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 12.40 คะแนน (ร้อยละ 62.00) และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 17.80 คะแนน (ร้อยละ 89.00) แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการทำการตลาดผักไฮโดรโปนิกในโรงแรมระดับ 5 ดาว เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน

ด้านความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.62 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 ผู้เรียนเห็นว่ากิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้จริง และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้เรื่องการทำตลาดผักไฮโดรโปนิกในโรงแรมระดับ 5 ดาว ช่วยพัฒนาความรู้ความเข้าใจ และทักษะด้านการตลาดของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังสร้างความพึงพอใจและการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ในระดับสูง

คำสำคัญ : การตลาด, ผักไฮโดรโปนิก, โรงแรมระดับ 5 ดาว, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความพึงพอใจ

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาและความร่วมมือจากผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาภาวนาโพธิคุณทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำ สนับสนุน และอำนวยความสะดวกในการดำเนินการวิจัย ตลอดจนให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษา คณะครู และนักเรียนทุกคนที่มีส่วนช่วยให้การวิจัยครั้งนี้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานการวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาการเรียนรู้อีกในอนาคต

นางสาวทิพรดา ทองร่วง

ผู้วิจัย

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง คอรัลระยะสั้น housekeeper สำหรับธุรกิจโรงแรม

ผู้วิจัย นางสาว.ธนภรณ์ วิรุฬมาศ

สถานศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาภาวนาโพธิคุณ

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในวิถีชีวิตชาวสมุยของ ผู้เรียน 2) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในวิถีชีวิต ชาวสมุย และ 3) ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในวิถีชีวิต ชาวสมุย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 12 คน ซึ่ง ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (Percentage)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (Percentage) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คิดเป็น ร้อยละ 85.00 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 16.75 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.12 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีผลการเรียนรู้ไปในทิศทางเดียวกัน นอกจากนี้ ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในวิถีชีวิตชาวสมุยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 อีกทั้งผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 91.67

คำสำคัญ : การท่องเที่ยว, วิถีชีวิตชาวสมุย, การจัดการเรียนรู้, ความพึงพอใจ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเรื่อง “การท่องเที่ยวในวิถีชีวิตชาวสมุย” ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาและความร่วมมือจากผู้บริหาร คณะครู และนักเรียนทุกคนที่ให้การสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการดำเนินการวิจัย ตลอดจนให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาภาวนาโพธิคุณ คณะครูที่ปรึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ และกำลังใจในการดำเนินงานวิจัยจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากรายงานการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาการจัดการ เรียนรู้และเป็นแนวทางในการศึกษาด้านการท่องเที่ยวในวิถีชีวิตชาวสมุยต่อไป

นางสาวนภัสสินันท์ สังข์ทอง

นางสาวนภัสสินันท์ สังข์ทอง
ผู้วิจัย

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การคำนวณต้นทุนในธุรกิจฟาร์มไก่ไข่

ผู้วิจัย นางสาวพิณเพชร เรืองลือ

สถานศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาภวนาโพธิ์คุณ

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยในชั้นเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเกี่ยวกับการคำนวณต้นทุนในธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ 2) พัฒนาความรู้ ความเข้าใจ และทักษะการคำนวณต้นทุนการผลิตไข่ไก่ของนักเรียน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการคำนวณต้นทุนในธุรกิจฟาร์มไก่ไข่

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาองค์ประกอบของต้นทุนในธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ ประกอบด้วย ต้นทุนคงที่ ต้นทุนผันแปร ต้นทุนค่าอาหารสัตว์ ค่ายาและวัคซีน ค่าแรงงาน ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตไข่ไก่ รวมทั้งฝึกปฏิบัติการคำนวณต้นทุนต่อฟอง ต้นทุนต่อวัน และการวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการดำเนินธุรกิจฟาร์มไก่ไข่

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การคำนวณต้นทุนในธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ จำนวน 1 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (Percentage)

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 11.25 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 56.25 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.84 ขณะที่คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 17.63 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 88.15 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.41 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถคำนวณต้นทุนในธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ได้ดีขึ้นหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

นอกจากนี้ ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 คิดเป็นร้อยละ 92.40 โดยนักเรียนเห็นว่ากิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการ

ประกอบอาชีพและการดำเนินธุรกิจในอนาคตได้จริง อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ การวางแผนด้านการเงิน และการตัดสินใจทางธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้เรื่องการค้าขายในธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ ช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะด้านการคำนวณต้นทุนของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมากที่สุดในระดับมากที่สุด และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการดำเนินธุรกิจทางการเกษตรได้อย่างเหมาะสม

คำสำคัญ : การคำนวณต้นทุน, ธุรกิจฟาร์มไก่ไข่, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความพึงพอใจ, การจัดการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเรื่อง “การค้าขายในธุรกิจฟาร์มไก่ไข่” ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดีด้วยความอนุเคราะห์และความร่วมมือจากหลายฝ่ายที่ได้ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และการสนับสนุนในการดำเนินงานวิจัยตลอดระยะเวลาการศึกษา

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาภาวนาโพธิคุณ ที่ให้การสนับสนุนและส่งเสริมการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณคณะครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ และอำนวยความสะดวกในการดำเนินการวิจัย รวมทั้งให้กำลังใจในการจัดทำรายงานวิจัยฉบับนี้จนสำเร็จสมบูรณ์

ขอขอบใจนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 16 คน ที่ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ การทำแบบทดสอบ และการตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นข้อมูลสำคัญที่ทำให้งานวิจัยครั้งนี้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานการวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน นักเรียน และผู้ที่สนใจในการจัดการเรียนรู้ด้านการคำนวณต้นทุนทางธุรกิจและการเกษตร หากมีข้อบกพร่องประการใด ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้ด้วยความยินดี และจะนำไปปรับปรุงพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป

นางสาวพิณเพชร เรืองสื่อ

ผู้วิจัย

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง คอร์สระยะสั้น housekeeper สำหรับธุรกิจโรงแรม

ผู้วิจัย นางสาวพิมพ์ใจ ศรีสร้อย

สถานศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาภาวนาโพธิคุณ

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องระบบการคำนวณเพื่อใช้ในชีวิต 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องระบบการคำนวณเพื่อใช้ในชีวิต และ 3) ศึกษาการมีส่วนร่วมของนักเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (Percentage)

ผลการวิจัยพบว่า

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 10.25 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 16.88 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.40 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการคำนวณเพื่อใช้ในชีวิตเพิ่มขึ้น
- ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.58$, S.D. = 0.49) คิดเป็นร้อยละ 91.60 โดยผู้เรียนเห็นว่ากิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้สามารถนำความรู้ด้านการคำนวณไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง
- ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มขึ้น มีความกระตือรือร้นในการเรียน กล้าแสดงความคิดเห็น และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม

คำสำคัญ : ระบบการคำนวณ, การคำนวณในชีวิตประจำวัน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความพึงพอใจของผู้เรียน

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเรื่อง “ระบบการคำนวณเพื่อใช้ในชีวิต” ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากผู้บริหาร คณะครู และนักเรียนของวิทยาลัยอาชีวศึกษาภาวนาโพธิคุณ ที่ได้ให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ ตลอดจนความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาภาวนาโพธิคุณ ที่ให้การสนับสนุนด้านการจัดการศึกษาและส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน รวมทั้งคณะครูทุกท่านที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำทาง และให้กำลังใจในการดำเนินงานวิจัยจนสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์

ขอขอบใจนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 16 คน ที่ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ การทำแบบทดสอบ และการตอบแบบสอบถามด้วยความตั้งใจ ทำให้ผู้วิจัยได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์และสามารถนำมาวิเคราะห์ผลการวิจัยได้อย่างสมบูรณ์

คุณค่าและประโยชน์อันเกิดจากรายงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยหวังว่าจะเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยเหลือและสนับสนุนการวิจัยครั้งนี้ไว้ ณ โอกาสนี้

นางสาวพิมพ์ใจ ศรีสระน้อย
ผู้วิจัย

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การเลี้ยงหนอน BS เป็นอาหารปลา

ผู้วิจัย นายศุภกิจ สรรพากร

สถานศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาภาวนาโพธิคุณ

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงหนอนแมลงวันลาย (Black Soldier Fly : BSF) เพื่อใช้เป็นอาหารปลา 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนและหลังการเรียนรู้เรื่องการเลี้ยงหนอน BS เป็นอาหารปลา และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงหนอน BS เป็นอาหารปลา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 16 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (Percentage)

ผลการวิจัยพบว่า

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 12.38 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 61.90 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 17.56 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.80 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลี้ยงหนอน BS เป็นอาหารปลาเพิ่มขึ้น
- ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวม (\bar{x}) เท่ากับ 4.58 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.49 คิดเป็นร้อยละ 91.60
- ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มขึ้น สามารถปฏิบัติกรเลี้ยงหนอน BS ได้อย่างถูกต้อง และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการลดต้นทุนอาหารปลาและสร้างรายได้เสริมจากการเลี้ยงสัตว์น้ำได้

คำสำคัญ : หนอนแมลงวันลาย (BSF), อาหารปลา, การเลี้ยงหนอน BS, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัย เรื่อง “การเลี้ยงหนอน BS เป็นอาหารปลา” ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณา และความอนุเคราะห์จากผู้บริหาร คณะครู และนักเรียนของวิทยาลัยอาชีวศึกษาภavanaโพธิคุณ ที่ได้ให้คำแนะนำ สนับสนุน และอำนวยความสะดวกในการดำเนินการวิจัย ตลอดจนให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณะผู้บริหารและคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และแนวทางในการดำเนินงานวิจัยจนสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ รวมทั้งขอขอบใจนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 16 คน ที่ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมและตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์อันเกิดจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและเป็นแนวทางในการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการเกษตรและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต่อไป

นายศุภกิจ สรรพากร

ผู้วิจัย

